

i § 9, at der i Smør og Margarine ikke maa findes andet Konserveringsstof end Kogsalt, og det tilføjes: „Det er forbudt at tilvirke, indføre, udføre, transitere eller forhandle Smør og Margarine, farvet med Anilinfarver“. Grunden til dette Forbud er jo simpelthen den, at Anilin vil virke omtrent som Røbestof, saaledes at man, naar Anilin er benyttet, ikke kan kontrollere, om Røbestoffet er blevet anvendt. Men naar vi saa gaa til § 14, hvor der tales om Røbestoffer, staar der jo, at „Margarine, Margarineost og flødelignende Fabrikater (Fettemulsioner) maa ikke tilvirkes, indføres, udføres, transiteres eller forhandles, naar Varen ikke indeholder det paabudte Røbestof“. Men dersom man nu bruger Anilin i Margarineost — og det er der jo Grund til at antage, at man gør, for man ser jo Mængder af Oste, der ere farvede røde udenpaa — saa kan man ikke paavise, om der er Margarine i Ostene, fordi Anilinen jo selv virker som et Røbestof. Jeg finder derfor, at skal Anilinen være udelukket fra Anvendelse til Margarine, bør den selvfølgelig ogsaa være udelukket fra Anvendelse til Margarineost.

Det var disse Par Bemærkninger, jeg vilde gøre til Lovforslaget, som jeg i øvrigt ønsker maa blive gennemført og gennemført ret hurtigt. Der kunde muligvis være Grund til at stille nogle enkelte Ændringer til 2den Behandling, men det kan vel sagtens gøres uden at henvise Forslaget til et Udvalg.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Forhandlingen her i Dag om den foreliggende Sag har jo ikke megen Lighed med den Forhandling, der fandt Sted i Firserne, da Margarine-loven første Gang var fremme her i Rigsdagen. Den Gang gik Bølgerne anderledes højt, nu gaar det jo meget roligt, jeg kunde næsten fristes til at sige: for roligt til ved Behandlingen af denne Sag. Thi de Anker, der ere rejste mod det foreliggende Lovforslag, ere jo ikke store. Den væsentligste Anke er efter min Mening den, der fremkom fra det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tolderlund) og det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Sonne) angaaende Farvningen. Begge disse ærede Medlemmer ønskede, at Margarine maatte faa Lov til at blive farvet noget stærkere. Jeg har jo tidligere hørt dette Ønske fremsat, men jeg beklager, at jeg ikke kan slutte mig dertil. Sagen er jo nemlig den, at Margarine slet ikke vinder i Næringsværdi ved at blive farvet noget stærkere,

og den vinder efter min Mening heller ikke i Udseende. Det er jo ogsaa en Kendsgerning, at til Tider af Aaret er Smørret mere lyst, end Margarine er, og det ankes der jo ikke over; tværtimod, vore Kunder i England forlange netop meget ofte, at det skal være lyst. Men dertil kommer saa det, at vort Land indtager en Særstilling med Hensyn til Smørproduktionen, vi have neppe noget andet Eksempel paa, at et Land producerer forholdsvist saa meget Smør, som vi gøre her i Landet, og derfor tror jeg, det er vel begrundet at træffe særlige Sikkerhedsforanstaltninger for at hindre blot et Skin af, at vi gennem vor Margarine-lovgivning begunstige Forfalskninger af Smør eller i alt Fald medvirke til, at Margarine kan sælges som Smør. Jeg tror derfor ikke, at vi skulle forandre noget med Hensyn til Margarine's Farve. Vi have nu haft denne Farvebestemmelse i omtrent 20 Aar, og ganske vist udtalte det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds, at han troede, det var et Ønske blandt Forbrugerne, at Farven maatte blive noget stærkere, men jeg tror det ikke. Jeg har ikke hørt nogen Klage fra Forbrugernes Side over, at Margarine er farvet for lidt, og skulde det ske, at enkelte Forbrugere ønske den farvet noget stærkere, have de jo Lov til selv at gøre det. Det eneste, jeg synes, der kansiges til Begrundelse af en stærkere Farvning, er det, at Folk skulde have Lov til at vildlede andre. Men det synes jeg ikke, der er nogen som helst Grund til gennem Lovgivningsmagten at bidrage til.

Det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Sonne) omtalte Straffebestemmelserne og fremhævede navnlig, at naar Loven blev overtraadt flere Gange, medførte det, at Overtræderen fik sit Navn offentliggjort. Det er naturligvis en meget streng Bestemmelse, det kan ikke nægtes, og det er noget, som baade de handlende og Fabrikkanterne ere meget misfornøjede med. Men paa den anden Side tror jeg, at det i de forløbne Aar har vist sig at være en Bestemmelse, der er meget virkningsfuld, og det maa man da ogsaa tage noget Hensyn til. Det er jo saaledes med en stor Del af dette Lovforslags Forskrifter, at deres Overholdelse er vanskelig at kontrollere. Dette medfører ganske naturligt, at man maa have særlig strenge Straffebestemmelser. For øvrigt skal jeg gøre opmærksom paa, at i den Lov, som blev vedtagen i sidste Samling om Handel med Landbrugsprodukter, have vi en lignende Bestemmelse som denne. Og jeg tror